

บุมทรัพย์สุดขอบฟ้าและลมใต้ปีก

แลบอรณ พูนพิพัฒนนคร
นักพัฒนาการธนาคารมนุษย์

เมื่อ รู้ว่าฉันผ่านการสัมภาษณ์ และได้ทำงานขึ้นตรงกับ General Manager ซึ่งเป็นตำแหน่งสูงสุดในองค์กร ฉันอดหวังใจไม่ได้ ท่านคงเจ้าระเบียบ ดู และเผด็จการ วันแรกของการทำงานที่ Sky Plus ฉันจึงพวพาคความตื่นเต้น และห่อหุ้มตัวไปด้วยความระแวงระวัง

หลังจากเจ้าหน้าที่ HR อธิบายสิ่งจำเป็นเบื้องต้นสำหรับการใช้ชีวิตและให้เครื่องยังชีพในที่ทำงานแล้ว ท่าน GM ประภาสได้พาเดินทัวร์แนะนำเพื่อนร่วมงานในแต่ละฝ่าย ด้วยท่าทีสบายๆ มีรอยยิ้มบนใบหน้า แถมฝากฝังฉันกับเพื่อนๆ พนักงานอีกด้วย อาทิษฐ์แรกเป็นช่วงเรียนรู้งานของหน่วยงานต่างๆ ทำให้เริ่มรู้จักใครต่อใคร และได้รู้ปัญหาในบางงานอีกด้วย

ฉันรับรู้ถึงสัญญาณบวกตั้งแต่เดือนแรก ทีมโน้ไวต์ต่างๆ นานาไม่ใช่เลย หัวหน้าที่ฉัน...ท่านมีความเรียบง่าย ไม่ถือยศถาบรรดาศักดิ์ เป็นกันเองที่สุด (ถ้าไม่รู้จักใครดีพอ เราไม่ควรตัดสินเขาเร็วเกินไป)

บ้านฉันอยู่ชายขอบกรุงเทพฯ ออมร จึงออกจากบ้านไปทำงานแต่เช้า ถนนสายสุขุมวิทการจราจรคับคั่ง ถ้าออกช้า...ต้องเบียดเสียดเป็นปลากกระป๋อง ไม่เว้นแม้ในรถเมล์แอร์ กำลังคิดอะไรเจียบๆ ต้องตื่นจากภวังค์ ด้วยเสียงดังอันมีอำนาจ “สวัสดีครับ อาทิตยา”

โห!!! หัวหน้าเราทำงานเข้ามา บ้านแกอยู่ไกลแค่ไหนกัน ทุกเช้าแกจะเดินเร็วๆ ส้ารวจทุกชอกทุกมุม พร้อมคำทักทายพนักงานทุกคนที่เจอเจอ

เมื่อได้รับมอบหมายงาน ฉันเร่งทำ และตรวจรายงานด้วยความรอบคอบ (วิชา Managing Your Boss บอกว่า เราต้องสร้างความประทับใจตั้งแต่งานชิ้นแรก และสังเกตว่าเจ้านายให้คุณค่าหรือ Value กับสิ่งใด) งานที่เราส่งมอบ ต้องมีคุณภาพ ข้อมูลเชื่อถือได้ ผ่านการวิเคราะห์เป็นอย่างดี และสามารถให้ความคิดเห็นได้

“งานนี้ผมไม่รับนะครับ” ฉันยิ้มรับ งานนี้ไม่กดดัน ฉันประเมินว่าน่าจะใช้เวลาสัก 2 วัน

วันรุ่งขึ้นบ่ายๆ เจ้านายคนเดิมมาถามว่า “พอจะรู้คร่าวๆ ไหมครับว่าประมาณกี่ %” 555 ใส่เกียรติทำแทบไม่ทันเลยละคุณ ทุกครั้งที่รับงาน ต้องไม่ลืมถาม Delivery Time ท่านค่อนข้างใจร้อน แต่สบายใจได้ ท่านหัวไม่ร้อน กลับสุขุม และสุภาพ เมื่อทำงานท่านอยากเห็นผลลัพธ์ไวๆ บาง Assignment ขอดู First Draft ก่อน ทำให้เรา Active และ Alert และทำงานเชิงรุกตลอดเวลา

หนึ่งในงานที่ฉันรับผิดชอบ คือ ติดตามผลการดำเนินงานของ Business Unit ต่างๆ แน่ละ!!! ใครจะชอบ คนที่มาสืบเสาะล้วงลับเจาะลึกความจริง ถามโน่นถามนี่ หากไม่มีมิตรต่อกัน จะหาว่าเรามาจับผิดหรือล้วงลูกก็เป็นได้ ยิ่งเป็นพนักงานหน้าใหม่ด้วย เดินดุ่มๆ เข้าไป คงเซกกลับมาไม่เป็นกระบวนท่า เจ้านายแนะนำให้ไปชวยงาน สันทนการสักระยะ ทำความรู้จักผู้คน สร้างสายสัมพันธ์ เป็นการลง Infrastructure ก่อน

สัมพันธ์ภาพที่ดี นำไปสู่การรับฟังกันมากขึ้น สื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ สัมพันธ์ภาพที่ดี มีคุณสมบัติพิเศษ...สามารถปรับขนาดความยุ่งยากของงานให้ง่ายขึ้น ปรับขนาดของใจให้เปิดกว้าง จากนั้นความร่วมมือจะค่อยๆ ผลิตาน

กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว...แต่ยังจำได้ดี

เมื่อบอสประภาสย้ายถิ่นฐานมาเป็น Director กองหน้าของบริษัทชั้นนำอีกฝากหนึ่งของประเภทธุรกิจ ท่านจัด Trip Outing สานสัมพันธ์ ให้กับทีมใหม่ที่มีสมาชิกหลากหลายมารวมตัวกัน เพื่อให้รู้จักคุ้นเคยละลายพฤติกรรมทางอ้อม ทุกอย่างกำลังสนุก ล้อมวงสนทนากัน แต่เหตุการณ์ไม่คาดคิดก็ได้เกิดขึ้น เสียงกระแทกอย่างแรงดังขึ้น เรือที่เราใช้เดินทางไปยังจุดหมายปลายทาง เกิดติดแหง็ก...เคลื่อนต่อไปไม่ได้ มีบางอย่างเข้าไปติด ระหว่างรอการแก้ไขคืนดี... ความเสียบ และความมืดเริ่มคืบคลานเข้ามาพร้อมๆ กับความกลัว

เวลาช่างผ่านไปช้าๆ ฉันมองออกไปเห็นน้ำกับน้ำสุดขอบฟ้า เห็นต้นไม้ยืนตายซากอยู่หลายต้นรอบลำเรือ ชวนให้วังเวง ถ้าไม่ใช่เวลานี้ คงเป็นภาพศิลปะที่งดงาม ใจเริ่มเต้นไม่เป็นจังหวะ ฉันเองว่ายน้ำไม่เป็น ทักชะท่าหมาตักน้ำก็ไม่ได้มีติดตัวไว้เลย มีเสียงหนึ่งพูดเบาๆ ว่ายน้ำเป็นในจะรอด น้ำลึกมาก สายตาเริ่มสอดส่าย... ชูชีพที่แขวนในเรือจะสู้ศึกไหวไหมหนอ !?

ฉันแอบชำเลืองมองหัวหน้า ท่านประกาศหนึ่งๆ พูดคุยตามปกติ สีหน้าเรียบเฉย ใจขึ้นขึ้นมาทันใด เชื่อใน "ผู้นำ" ของเราว่าจะพาเรารอดปลอดภัย ไม่มีใครกล้าพูดอะไรอย่างที่เราอยากพูด ได้แต่ส่งสายตาสื่อความกังวลปนหวังใย ในที่สุดพวกเขาก็พลั้งได้เหมือนเกิดใหม่ เฮสนั่น... อารมณ์นั้นเลย เราตัดสินใจ (ด้วยความหิว) กินข้าวกล่อง... เสบียงที่เตรียมมา ท่ามกลางความมืดที่พอมองเห็นกันในระยะใกล้ๆ มีเพียงแสงดาวส่องระยิบเรียงรายเบียดเสียดกันเต็มท้องฟ้า จำได้ว่าข้าวกล่องมือนั้น อร่อยเป็นพิเศษ จะมีสักกี่คนที่ได้กินข้าวในบรรยากาศงดงามแบบนี้ นับเป็น "ทริปผจญภัยโหดมันฮาโรแมนติก" ที่ทุกคนไม่อาจลืม

ช่วงนั้น Facebook ของพี่มาร์คยังไม่แจ้งเกิด ไม่งั้นคงได้กระหน่ำโพสต์กระหน่ำกดไลค์ภาพแห่งความทรงจำ เลยเป็นแค่ Talk of the Town ในฝ่ายวางแผนกลยุทธ์ เท่านั้น มาดูภายหลังจากปากเจ้านาย "555 ผมว่ายน้ำไม่เป็น ผมก็กลัวเหมือนกัน"

Everything happens for a good reason!!!

ฉันได้เรียนรู้หลายสิ่งหลายอย่าง จากหัวหน้าประกาศ ท่านยึดมั่นในหลักการ และความถูกต้อง มีความเข้มแข็งในจริยธรรม ยอมเจ็บปวดดีกว่าที่จะแลกกับความอยู่ดีธรรม และอีกมากมายที่บรรยายไม่หมด มันคือเทคนิคหรือกลยุทธ์ในการทำงานขั้นเทพดีๆ นี่เอง ชุมทรัพย์ที่ท่านให้ไว้ทั้งตั้งใจ และไม่ตั้งใจในรูปแบบต่างๆ มีประโยชน์อย่างมาก ฉันรู้ซึ่งถึงคุณค่าชุมทรัพย์ เมื่อวันหนึ่งฉันต้องบินเดี่ยวกะทันหัน ไม่ทันตั้งตัว น่าจะถามกันสักนิด "พร้อมไหม" วันระยะให้เตรียมใจกันบ้าง

คำสั่งเปรี๊ยะ!!! เหวี่ยงฉันให้ไปบริหารงานศูนย์พัฒนาบุคลากร พิกัดพระนครศรีอยุธยา ขณะนั้นองค์กรเริ่มเข้าสู่ช่วงฟื้นฟูกิจการ มีพนักงานทั่วประเทศ เกือบ 3,000 คน ที่ต้องดูแลและเยียวยาจิตใจ ด้วยทรัพยากร และงบประมาณที่มีจำกัด

นับเป็นงานท้าทายที่สุดในชีวิตของฉัน

อาทิตย์อาจจะเอาจี๊ดกับชีวิต!!! มี 2 ทางเลือก จะ Day-to-Day ซิลลี่ๆ ไม่ต้องเสียเหงื่อ หรือคิดใหม่ทำอะไรสนุกๆ แต่เหนื่อยแน่นอน ขอตัดสินใจเปิดแผนที่ชุมทรัพย์ไซปรีตนา "ไม่มีอะไรเป็นไปได้... ถ้าลองตั้งใจที่จะทำ" ฉันจึงเลือกเปลี่ยน Bad Day เป็น Good Day เดินออกจาก Safe Zone สู่ Learning Zone ชุมทรัพย์ที่เจ้านายประกาศมอบให้... ช่างเป็นตัวช่วยที่ดีเยี่ยม ยิ่งใช้ยิ่งมีพลัง ภารกิจแรกที่ฉันต้องทำ คือค้นหา Dream Team เพื่อชวนกันไปแตะขอบฟ้า

Special Thanks : Artist, Jimmy Liao

ขอบคุณชุมทรัพย์ประกาศ ที่ทีมงานทุกคน และงานนั้นทำให้ฉันค้นพบศักยภาพอีกด้านหนึ่งของตัวเอง

หัวหน้าประกาศ เป็นเจ้านายคนแรกที่คุณรัก และเคารพ นับถืออย่างสนิทใจ ไม่ใช่เพราะหัวขบวนที่ใส่อยู่ แต่ด้วยความมีจิตใจเมตตา ใส่ใจผู้คน ให้เกียรติเพื่อนร่วมงานทุกคน ทุกระดับ ที่สำคัญท่านให้กำลังใจ... ให้เครดิตทีมงาน ท่านเป็นหัวหน้าที่มีทั้งศาสตร์และศิลป์ในการจัดการงาน และบริหารคน จึงไม่ต้องสงสัย... ทำไม่ท่านถึงสามารถสร้างผลงานที่ยอดเยี่ยม และได้ทั้งใจคน เข้าทำนอง "คนสำราญ งานสำเร็จ" ท่านสร้างงาน... สร้างคน

ท่านเป็นผู้บังคับบัญชาที่เป็น "กัลยาณมิตร" อย่างแท้จริง อีกสิ่งที่คุณแสนประทับใจ และชื่นชม คือ "จิตสำนึกของคุณ" ของท่าน เมื่อใครทำอะไรให้ แม้เล็กน้อย ท่านไม่ลืมที่จะกล่าวขอบคุณจากใจ ไม่ใช่ทำตามมารยาท ผู้ได้รับคำขอบคุณ รู้สึกดี และสัมผัสได้ถึงความจริงใจของท่าน

แม้เวลาจะผ่านไป 25 ปี ที่สายบังคับบัญชาได้สิ้นสุดลง แต่สายสัมพันธ์ที่ดียังคงอยู่จวบจนปัจจุบัน และท่านก็เป็นแบบนี้กับลูกน้อง ที่ทีมงานที่ร่วมทุกข์ร่วมสุขกันมาทุกคน

You are the wind beneath my wings!!!

กราบขอบพระคุณหัวหน้าประกาศมากค่ะที่เป็นต้นแบบที่ดี และสนับสนุนทั้งทางตรง และทางอ้อมให้ได้พบประสบการณ์ใหม่ๆ มองโลกด้วยสายตาที่กว้างขึ้น รวมถึงเมตตาให้โอกาส และเวทีในการสร้างสรรค์งานตาม Passion ของตัวเอง

ในวาระพิเศษอันเป็นมงคลนี้ ขออำนาจสิ่งศักดิ์สิทธิ์ในสากลโลก อำนาจพรให้ท่านมีพลังชีวิต และมีสุขภาพกายใจที่แข็งแรง ด้วยรักเคารพและมิตรภาพ

อาทิตย์ อาทิตยา

